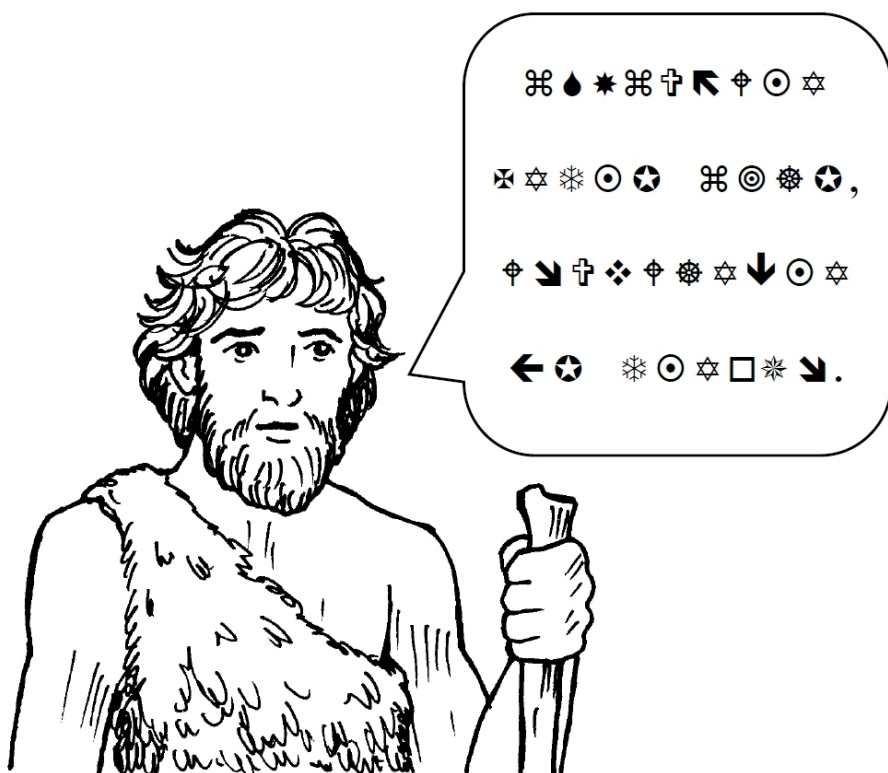

Pracovní list pro distanční výuku 3. a 4. ročníku náboženství Odry

5 Advent: druhá neděle

Jan Křtitel byl synem Zachariáše a Alžběty. Když vyrostl, odešel do pouště, kde **kázal o Bohu a vyzýval k nápravě života**. Lidé k němu přicházeli a nechávali se pokřtít v řece Jordánu. Někteří si už mysleli, že je zaslíbeným Mesiášem. On však věděl, že dostal od Boha jiný úkol: **připravit lid na příchod skutečného Spasitele — Ježíše Krista**.

☩ ♠ ✦ ☩ † ↶ Ⓞ ☆
 ✠ ☆ ❄ Ⓞ Ⓢ ☩ Ⓞ ❄ Ⓢ,
 Ⓞ ↘ † ❄ Ⓞ ❄ ☆ ↘ Ⓞ ☆
 ← Ⓢ ❄ Ⓞ ☆ □ ❄ ↘.

Když dosadíš správně podle klíče písmena místo obrázků, dozvíš se, co Jan Křtitel hlásal.

Písmenka piš přímo pod značky v bublině.

Klíč k luštění:

↶	Ⓞ	✠	☆	♠	↘	❄	←	❄	☩	†	♠	❄	Ⓞ	Ⓢ	Ⓞ	↘	□	
A	Á	C	E	I	J	K	M	N	O	P	R	Ř	S	T	U	V	Y	Z

Co se čte v kostele na 2. neděli adventní podle evangelisty Marka 1, 1-8

Dříve než začal Pán Ježíš chodit mezi lidi

a mluvit k nim, objevil se Jan Křtitel.

Bydlel na poušti, nosil šaty z velbloudí kůže

a živil se kobylkami a medem divokých včel.

Chodilo za ním mnoho lidí a on jim říkal, jak

se mají připravit na příchod Pána Ježíše.

Kdo myslíš, že bude **silnější**: ten, kdo každé ráno vstává o chvíli dřív a cvičí, nebo ten, kdo jen vylehává v posteli?

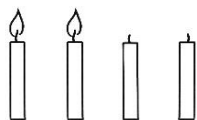
A kdo bude **krásnější**: ten, kdo se pořád cpe dobrotami, nebo ten, kdo jí zdravě a nemusí sníst všechno, co vidí?

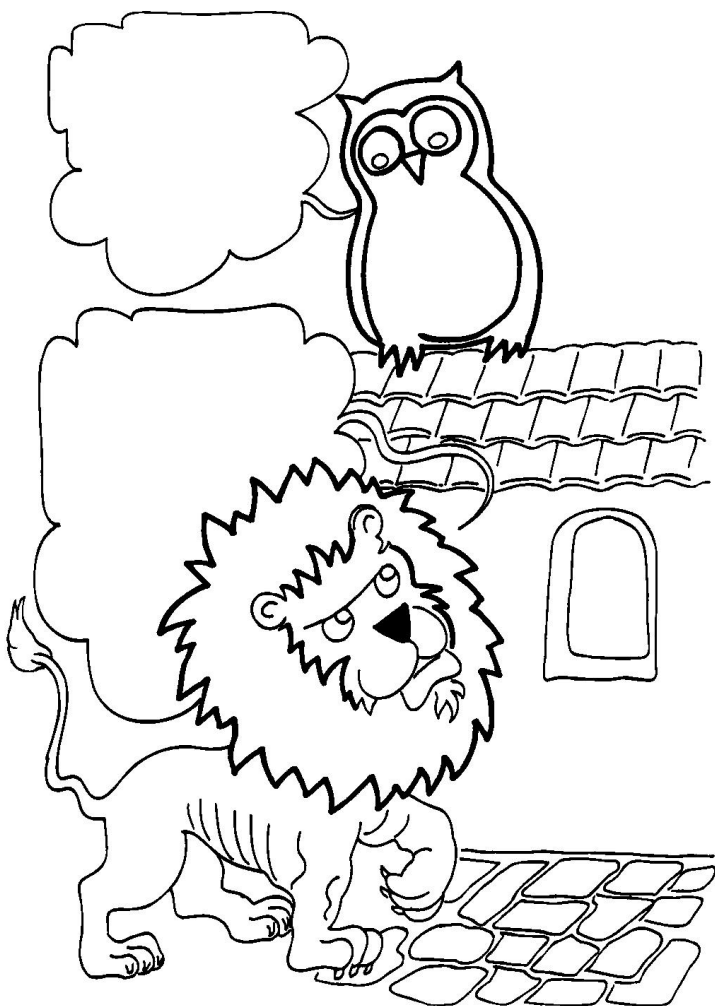
A kdo připraví svoje **srdce pro Ježíše** lépe: ten, kdo chce mít všechno hned, nebo ten, kdo si dovede něco odříct?

Kdo tedy chce u sebe něco zlepšit, musí se umět ovládat. Tedy umět sobě vládnout.

Adventní příběh na pokračování

*Do bublin vepiš,
co si postavy myslí,
nebo co říkají.*

Sova nahlédne dolů do tmavé uličky pod sebou. Vtom zahlédne, jak k jednomu domu kráčí lev. Lev si před zdí domu lehne na zem a začne si lízat srst.

Jedné noci totiž lev uviděl na obloze podivuhodné světlo. Vypadalo to, jako by měla brzy vyjít nová hvězda. A neukazuje snad hvězda, že se má narodit nový král?

Lev si pomyslel: „Teď je ta pravá doba, abych změnil svůj život.“ Moc věcí už se mu totiž nelíbilo. Všechna zvířata i lidé ho sice obdivovali a často z něho měli velký strach, ale když před vámi všichni stále utíkají, přestane to být brzy zábavné.

Lev by měl mít nějaký nový úkol. Měl by se stát služebníkem toho nového krále? To by přece bylo něco mimořádného.

A teď tu tedy leží v městě Betlémě. Kromě téhle staré sovy tu nikoho nevidí. Bezradně si lev lize svoji hnědou srst. „Velký králi, tak rád bych chtěl být tvým služebníkem. Ale sám musím uznat, že o sloužení toho opravu moc nevím.“

Řekli mi, že služebníci mají být milí a přátelští. Pomáhají druhým a chrání je. To se mi zdá velmi obtížné. Ale sloužit tobě, to by mi dělalo velkou radost. Mohl bys mě naučit sloužit?"

„Mohu být tvou učitelkou?“ uslyší lev nad sebou sovu. „A promiň mi, že jsem slyšela tvoji modlitbu.“ „Co by asi mohla stará sova naučit krále zvířat?“ bručí lev. „Někdy jsou malí velcí a velcí zase docela malí. A někdy se noc stane dnem a temnota se rozzáří,“ šeptá tajemně sova.

„Tvoji hádance nerozumím,“ odpověděl lev, „Ale možná že jsi slyšela něco o novém králi?“ „Nový král? Čekám na narození jednoho chlapce, který se jmenuje Emanuel. Až toto dítě přijde, pak s námi totiž bude Bůh. - Ale kdo ví, třeba hledáme nakonec toho samého.“

pokračování příště